

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssb.gov.ua, e-mail: svssukh@ukr.net Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Миколаїв

«10» серпня 2023 року

Слідчий групи слідчих у кримінальному провадженні – старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління СБУ в Херсонській області майор юстиції Фролова Вероніка Михайлівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023230000000216 від 25.04.2023 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, встановивши наявність достатніх доказів у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України

ПОВІДОМИЛА:

Небієву Владіку Айубовічу, 08.05.1993 року народження, уродженецю, с. Даркушказмаяр, Республіки Дагестан, громадянину Російської Федерації, зареєстрованому за адресою: Республіка Дагестан, Сулейман-Стальський район, с. Даркушказмаяр, вул. Чайковского, 3, паспорт громадянина Російської Федерації № 8208 487988 виданий 24.06.2008 ТП УФМС Росії по Республіці Дагестан в Сулейман-Стальському районі, підрозділ 050039; № 8213338828 виданий 06.06.2013 ТП УФМС Росії по Республіці Дагестан в Сулейман-Стальському районі, підрозділ 050039; водійське посвідчення: серія 9929 № 575533 видане в 2009 році, військовослужбовцю 94-ого полку оперативного призначення Росгвардії

(в/ч №6779) 46 окремої орден Жукова бригади оперативного призначення Північно-Кавказького округу військ національної гвардії РФ в званні молодший сержант,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (порушенні законів та звичаїв війни), а саме у іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Згідно з положеннями ст. 2 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 (далі – Конвенція), учасниками якої є, зокрема Україна та РФ, Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх

випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Статтею 147 Конвенції передбачено, що серйозними порушеннями є дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції.

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь і, зокрема, захисту від зґвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Стаття 32 Конвенції визначає, що державі забороняється застосовувати будь-які заходи, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільної, так і військової влади.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – Протокол), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Водночас, ч. 1 ст. 76 Протоколу, передбачено, що жінки користуються особливою повагою і їм забезпечується захист, зокрема, від зґвалтування, примусу до проституції і будь-яких інших форм непристойних посягань.

Крім того, відповідно до ст. 47 Бойового уставу з підготовки та ведення загальновійськового бою (частина II батальйон, рота), який затверджений наказом головнокомандувача сухопутними військами – заступником міністра оборони РФ від 31.08.2004 № 130, командири (начальники) усіх рівнів зобов'язані: знати та враховувати під час підготовки та під час ведення бою (виконання отриманого завдання) норми міжнародного гуманітарного права; вимагати їх знання та забезпечувати неухильне виконання підлеглим особовим складом; припиняти випадки порушення цих норм; притягувати до відповідальності осіб, які вчинили порушення.

При цьому, п. 7 Настановлення з міжнародного гуманітарного права для ЗС РФ, затвердженого наказом міністра оборони РФ від 08.08.2001, забороняється вчиняти терор щодо цивільного населення.

Пунктом 46 зазначеного Настановлення передбачено, що жертви збройних конфліктів (у тому числі цивільне населення) користуються повагою та перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права, якщо вони утримуються від будь-яких ворожих дій стосовно збройних сил.

Починаючи з 10.03.2022 по 04.10.2022, військовослужбовці ЗС РФ повністю контролювали територію Великоолександрівської територіальної громади, Бериславського району, Херсонської області, де розмістили бойову техніку, безперешкодно пересувалися вулицями, користувалися майном місцевих жителів, спілкувались з ними, залякували їх та погрожували фізичною розправою, контролювали їх переміщення в межах населеного пункту, проводили рейди по домоволодіннях з метою повного підкорення жителів волі військовослужбовців РФ.

Таким чином, військовослужбовці ЗС РФ, які контролювали територію населеного пункту Великоолександрівської територіальної громади Бериславського району Херсонської області, були обізнані та повинні були дотримуватися норм міжнародного гуманітарного права.

За результатами досудового розслідування встановлено, що на початку липня 2022 року (більш точний час не встановлено в ході досудового розслідування) військовослужбовець ЗС РФ Небієв В.А., без добровільної згоди на це потерпілої зайшов на територію домоволодіння в будинок за адресою: Херсонська область, Бериславський район, в населеному пункті Великоолександрівської територіальної громади по вул. Миру, 12 в якому проживала цивільна особа Ларіна О.М.

Перебуваючи в будинку зазначеного домоволодіння, у військовослужбовця ЗС РФ Небієва В.А. виник умисел на вчинення насильницьких дій сексуального характеру відносно Ларіної О.М. Маючи на меті залякати Ларіну О.М. та таким чином подолати її опір, ліг на потерпілу Ларіну О.М. та почав погрожувати, що у випадку відмови вступити з ним в статевий зв'язок, всі військовослужбовці ЗС РФ, що знаходяться на території населеного пункту Великоолександрівської територіальної громади, будуть її гвалтувати, після чого залишив територію вищезазначеного домоволодіння. Протягом наступних чотирьох днів військовослужбовець ЗС РФ Небієв В.А. приходив в будинок де перебувала Ларіна О.М., погрожував вчиненням сексуального насилля з метою подолання будь-якого супротиву та морального виснаження.

На початку липня 2022 року (більш точний час не встановлено в ході досудового розслідування) військовослужбовець ЗС РФ Небієв В.А., усвідомлюючи, що Ларіна О.М. не бере активної участі в бойових діях, на неї поширюються положення Конвенції і що відповідно до положень ч. 2 ст. 27 Конвенції, згідно якої жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь, і, зокрема, захисту від зґвалтування чи будь-якої іншої

форми посягання на їхню моральність, без дозволу Ларіної О.М. зайшов на територію домоволодіння в будинок в якому проживає остання.

Перебуваючи в будинку військовослужбовець ЗС РФ Небієв В.А., реалізуючи свій умисел на вчинення дій сексуального характеру щодо Ларіної О.М. без добровільної згоди останньої, розуміючи, що своїми попередніми діями та погрозами повністю подолав будь-який супротив з боку Ларіної О.М., яка не виконувала та не сприяла виконанню будь-яких бойових задач, була одягнена у цивільний одяг, займалася цивільними справами, не мала можливості чинити опір та буде підкорюватись будь-яким його вимогам внаслідок загрози її життю, погрожуючи потерпілій Лариній О.М. фізичною розправою вчинив дії сексуального характеру, пов'язані із вагінальним проникненням в тіло Ларіної О.М. з використанням геніталій, без її добровільної на це згоди, внаслідок чого принизив її честь, гідність та спричинив фізичний біль і моральні страждання.

У подальшому військовослужбовець ЗС РФ Небієв В.А., усвідомлюючи беззахисний та безпорадний стан Ларіної О.М. через неможливість виїхати з окупованої військовослужбовцями ЗС РФ території населеного пункту Великоолександрівської територіальної громади, Бериславського району, Херсонської області, розумів, що своїми попередніми діями та погрозами повністю подолав будь-який супротив з боку Ларіної О.М. у зв'язку з чим з початку липня 2022 року (більш точний час не встановлено в ході досудового розслідування) почав майже кожного дня проживати в будинку Ларіної О.М. та вчиняти відносно неї дії сексуального характеру.

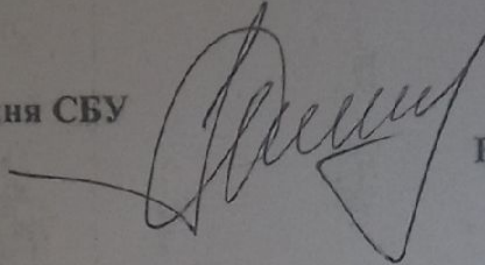
Указані протиправні дії військовослужбовець ЗС РФ Небієв В.А. здійснював до початку серпня 2022 року (більш точний час не встановлено в ході досудового розслідування) у будинку за адресою: вул. Миру, 12 в населеному пункті Великоолександрівської територіальної громади, Бериславського району, Херсонської області де проживала Ларіна О.М. та в будинку за адресою: вул. Партизанська, 22 в населеному пункті Великоолександрівської територіальної громади, Бериславського району, Херсонської області до дня (більш точна дата не встановлено в ході досудового розслідування), коли останній виїхав з території населеного пункту.

Отже, у ході досудового розслідування встановлено, що військовослужбовець ЗС РФ Небієв В.А. здійснював дії, спрямовані на приниження честі цивільних осіб, вчиняв залякування шляхом погроз фізичною розправою над цивільним населенням, а також вчинив акт сексуального насильства, що є порушенням ст. 27 Конвенції.

З огляду на викладене Небієв Владік Айубовіч підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (порушення законів та звичаїв війни), а саме: у інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що полягало у згвалтуванні, застосуванні

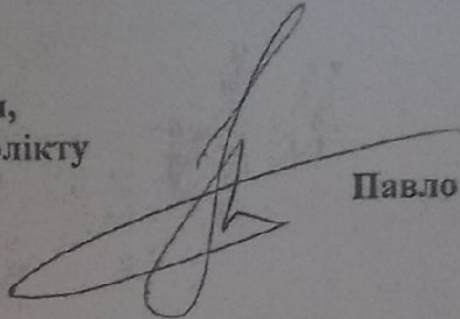
фізичного та морального примусу, у тому числі залякуванні шляхом погроз фізичною розправою цивільного населення, тобто у порушенні ч. 2 ст. 27 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, ч. 2 ст. 75, ч. 1 ст. 76 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949.

Старший слідчий в ОВС
слідчого відділу Управління СБУ
в Херсонській області

Вероніка ФРОЛОВА

Старший групи прокурорів у
кримінальному провадженні –
прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Херсонської обласної прокуратури

Павло ЮРЧЕНКО

Небісву В.А. повідомлено, що згідно зі ст. 42 КПК України підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Також, **Небієву В.А.** повідомлено, що відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Повідомлення про підозру мені вручено. Процесуальні права та обов'язки мені повідомлено. Пам'ятку про права та обов'язки підозрюваного мені вручено.

« ____ » год « ____ » хв « ____ » _____ 2023 року

Підозрюваний: _____

(підпис)

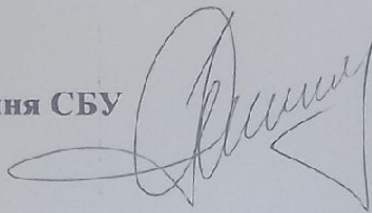
(прізвище, ініціали)

Захисник: _____

(підпис)

(прізвище, ініціали)

Старший слідчий в ОВС
слідчого відділу Управління СБУ
в Херсонській області

Вероніка ФРОЛОВА